

Příběhy našich sousedů

Ludmila Gerychová –s Německými vojáky pod jednou střechou

Scénář k rozhlasové reportáži

1. Vstup – úvod:

Rádi bychom Vám představili paní Ludmilu Gerychovou, která se narodila v roce 1936 do skromné rodiny se čtyřmi sourozenci. Dnes je jí 88 let. Její dětství ale narušila druhá světová válka. Vybavuje si například, jak do Trnavy přijeli Němci.

„V tu dobu to mohlo být ke konci války a obsadili tady jako v Trnavě národní výbor, školu. To byla škola, potom to byl národní výbor, že. Tam bylo takové to velitelství jejich.“

2. Vstup – Bydlení s Němci, pilot Vilém

Rodiče paní Ludmily měli štěstí v neštěstí. Němečtí vojáci byli ubytováni v trnavských chalupách. Ludmilina rodina se musela uskromnit a sestěhovat se do jedné místnosti. Druhou museli přenechat Němcům- veliteli a pilotovi Vilémovi.

Chovali sa obá slušně.

Ten pilot

Byl to jako zajatec s tyma Němcema a byl velice hodný

3. Vstup – soužití

Soužití s německými vojáky bylo komplikované. Podle nařízení úřadů s nimi nesměli ani mluvit.

My jsme jim nerozuměli ale tak nějaký ten posunek. Třeba když jsme řezali dřevo, tak ten Vilém obyčejně... Vzal nám tu pilku a ze sestrů..pomohl.

Když čistili zbraně, já nevím co to bylo, ty zbraně, nesměli jsme na to hledět. Oni nás poslali pryč.

4. Vstup – oběd

Z tohoto období utkvěla paní Ludmile i tato vzpomínka.

Bylo zakázané jim třeba dávat jest.

Aj my jsme kolikrát říkali mamince ať jim něco dá. Ale spíš enom tom Vilémovi

Velice mu chutnaly knedlíky kynuté s makem. A pohlédal pořád po tom stole. On si donést v těch ešusoch. Poté maminka sa neudržala a mrkla na něho jestli by chtěl a tož tak. Tak byl hrozně rád. A úplně zložil ruky a byl rád velice. A chutnalo mu.

Říkal nám tak, že jak skončí válka, Němec kaput. a tatínek se jmenoval Jan, tak tatínkovi říkával Johann a mamince frau. No a ukazoval na nás. Nás bylo pět děcek, tak ukazoval na každého z nás, že prostě s náma vyletí, že nás někde vezme, ale my jsme nevěděli, kde.

5. Vstup – Smrt Viléma

Ano vím potom jak už skončila válka, tak ti Němci, co tady byli, kteří nestačili odjet

Jich nakládali na auta, na ty nákladní auta. Tak jsem sa dozvěděla, že ten Vilém co byl u nás že naproti kostela utěkal potokem, chtěl někde prostě sa schovat nebo co a že ho zastřelili.

6. Vstup - závěr

Dětství paní Ludmily ukazuje, že válka působí i na ty nejmenší. Dnes se paní Ludmila těší na narození prvního pravnoučete a doufá, že bude mít dětství veselejší než měla ona sama.

(cca. 12s)